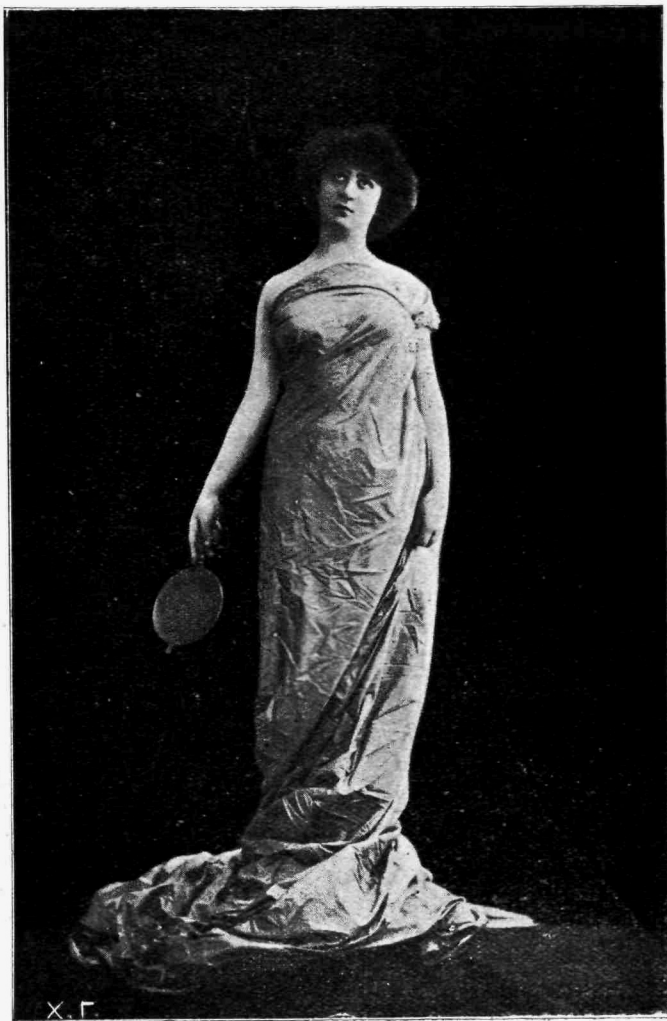

Ἀρχαία Ἑλληνίς

φιος εἰργάσθη τὸ «Μαρτύριον τοῦ ἁγίου Στεφάνου», διὰ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Στεφάνου ἐν Ζακύνθῳ, τὴν κειμένην εἰς τὴν ὁδὸν Ἀνεξαρτησίας, ἀλλ' εἶνε ἀντιγραφὴ ἀνεπιτυχής. Ἐχει δὲ καὶ εἰς ἄλλας ἐκκλησίας τῆς Ζακύνθου ἔργα. Ἐπίσης εἰργάσθη καὶ ὁ Τσόκος εἰς ἐκκλησίας, ἀλλ' οὐδεὶς, μετὰ τὸν Κουτούζη καὶ Καντούνη, ἔσχε δημοτικότητα. Ὁ Κεφαλλὴν Γεώργιος Μηνιάτης ἦτο καλὸς ζωγράφος, ἀλλ' ἐγκατέλειψε τὴν Ἑλλάδα, γινόμενος σύζυγος ἐπιφανοῦς Κερκυραίας λογίας, τῆς περικαλήτου Μαργαρίτας Ἀλβάνα.

Ἐν Λευκάδι ὁ ἔρως διὰ τὰς καλλιτεχνικάς εἰκόνας ἔν ἐμειοῦτο ὅπως δὴποτε. Ἐκτός τοῦ Βεντούρα καὶ τοῦ Νικολάου Δοξαρά, εἰργάσθησαν καὶ ὁ Κερκυραῖος Καλοσγοῦρος, ὁ Ζακύνθιος Καλυβοκάς, ἐπίσης δὲ ὁ Βάταγκελ, ὁστις ἐκ Κερκύρας μεταβάς εἰς Λευκάδα ἀπέθανε πρὸ τριάκοντα περίπου ἐτῶν. Ἐν Κερκύρᾳ ἐρριζοβόλησεν ἡ καλλιτεχνία.

Τῶν Κερκυραίων ὁ ζῆλος εἶνε ἄξιος ἐπαίνου,

διότι τῷ 1881, ἔδρυσαν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῶν, καλλιτεχνικὴν σχολήν, ἐνθα διδάσκεται κοσμηματογραφία, ζωγραφικὴ, ἀρχιτεκτονικὴ, πλαστικὴ καὶ ἀνατομία. Ἐκτός τούτου, ἐν Κερκύρᾳ ἐγεννήθησαν νέοι καλλιτέχναι, οἵτινες διαπρέπουσι καὶ τιμῶσι τὴν Ἑλληνικὴν τέχνην.

Ἐν Ἑπτανήσῳ ὑπάρχουσι μνημεῖα τέχνης ἀρίστης, ἅτινα δύνανται νὰ στολίσωσιν ἐν Μουσεῖον τῆς χριστιανικῆς Ἑλληνικῆς τέχνης. Εἶνε, νομίζομεν, καιρὸς ἡ κυβέρνησις νὰ φροντίσῃ περὶ τῆς ιδρύσεως τοιοῦτου μουσείου καὶ νὰ διορίσῃ ἐπιτροπὴν εἰδικήν, ἵνα, περιοδεύουσα ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, περισυλλέξῃ τὰ μνημεῖα διὰ τὸ νέον μουσεῖον, ὅπερ θὰ εἶνε πολῦτιμον καὶ θὰ τιμῇ τὴν ἑλληνικὴν τέχνην τῶν παρελθόντων πονηρῶν χρόνων. Ἐλπίζομεν νὰ γίνῃ τοῦτο γλήγορα, διότι φοβούμεθα μήπως, ὅταν μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν εὐρεθῇ κυβέρνησις ἔχουσα τοιοῦτον φιλότεχνον πατριωτικὸν αἷσθημα, θὰ εἶνε πολὺ ἄργα.

ΣΠ. ΔΕ ΒΙΑΖΗΣ